

oplæg ud af oppositionen, men det forstod jeg selvfølgelig langt bedre, da jeg efterfølgende satte mig ind i indholdet.

Kl. 20.05

Det er derfor også værd at bemærke, at det beslutningsforslag, vi står med her, B 191, jo slet ikke når de samme højder for en skrækvision som det udspil, vi blev præsenteret for under forhandlingerne. Selv om 12.000 mistede arbejdspladser i nogles ører kan lyde voldsomt, kan man, hvis man vel at mærke er et meget optimistisk menneske, og det er jeg, i det mindste finde trøst i det faktum, at det rent faktisk har været langt værre.

Når det så er sagt, vil jeg heller ikke lægge skjul på, at det ærgrer mig og det skuffer mig, at specielt Socialdemokraterne ikke har været mere ansvarlige, end tilfældet er. Jeg synes ikke, at det klæder et stort og på overfladen troværdigt parti på den her måde at slå ud med armene og fremsætte et forslag, der ikke er afbalanceret.

Vi fire partier, der indgik forliget om vandmiljøplan III, ønsker et godt vandmiljø, en sund natur og færre lugtgener. Samtidig ønsker vi at tage både de beskæftigelsesmæssige og samfundsøkonomiske hensyn, ligesom vi naturligvis – det er nemlig en selvfølge for os – tager udgangspunkt i det reelle beskyttelsesbehov, vi har.

Det er netop det, der er konsekvensen af vandmiljøplan III, som er er udarbejdet på baggrund af et fagligt, sagligt udredningsarbejde, hvor en lang række ressourcepersoner gennem et helt år har udført et stort stykke arbejde for at give et godt grundlag for en kommende vandmiljøplan.

Socialdemokraterne, SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre tilsidesætter al faglig respekt og kommer med deres eget forslag, der mest af alt tjener til at bidrage til avisernes forsider. Med det mangler jeg vist blot at oplyse, at Venstre ikke kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan vi så forstå, at man fra regeringspartierne og Dansk Folkepartis side indledte med at påstå, at oppositionens forslag vil betyde et tab på 17.000 arbejdspladser. Nu er fru Inger Støjberg kommet så meget til besindelse, at hun er gået ned på et tal på 12.000, og det ender såmænd nok med, at fru Inger Støjberg i løbet af debatten erkender, at der nok slet ikke er noget

tab af arbejdspladser. Det vil da også være det realistiske at bedømme det ud fra.

Jeg vil godt spørge: Når nu der i amterne bliver fastsat målsætninger, kvalitet, som skal opfyldes i vandmiljøet, i vandløb osv., og det så viser sig, at de 13 pct. kvælstoffjernelse, regeringen har foreslået, ikke slår til, hvad skal der så ske? Skal der så ske det, at når staten har nedlagt amterne og overtaget vandrammedirektivet, begynder man bare at slække på målsætningerne?

Jeg har jo lagt mærke til, at man ikke svarer på hr. Martin Lidegaards spørgsmål, men den eneste løsning, regeringen så vil stå med, hvis den eksisterer til den tid, er at begynde at slække på målsætningerne og acceptere dårligt vand.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg kan helt klart sige til hr. Keld Albrechtsen, at vi ikke slækker på målsætningerne.

Jeg vil gerne tage udgangspunkt i arbejdspladserne. Jeg synes egentlig, det er en mærkværdig diskussion, vi har her. Der er jo ingen tvivl om, at beregningerne i det første oplæg – nu sad jeg også med ved forhandlingerne – på tabet af arbejdspladser var op til 27.000.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Jørn Dohrmann i, at oppositionens første oplæg viste mistede arbejdspladser på op til 27.000. Så kom forslag nummer to dagen efter, da det var gået op for oppositionen, hvor forfærdeligt det her egentlig var, og nu er vi så endt med beslutningsforslaget her, og der viser det sig at være et tal på 12.000 mistede arbejdspladser.

Jeg er godt klar over, at 12.000 mistede arbejdspladser ikke er lige så meget som 27.000 mistede arbejdspladser, men jeg må dog sige, at for mig er 12.000 mistede arbejdspladser væsentligt.

Kl. 20.10

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det kan vi jo ikke blive ved med. Man begynder altså med nogle tal, 27.000, 17.000, og så kommer man med et på 12.000, men fru Inger Støjberg må vel også være klar over, at det tal på 12.000 er et tal, som ministeren kom frem med, efter at vi havde rettet misforståelserne. Det er ikke et tal, der vedrører det beslutningsforslag, der nu ligger på bordet. Alligevel bruger fru Inger Støjberg tallet. Det er et helt andet tal, der gælder for beslutningsforslaget. Det er trist, at regeringen har brugt sin energi på at lave en